

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 794/2019
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Каличанин, адвокат из ..., против противника предлагача Града Крушевца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 749/18 од 16.10.2018. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 749/18 од 16.10.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача и противника предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 1/2018(15) од 26.03.2018. године, ставом првим изреке одбијен је предлог предлагача којим је тражио да се утврди да је предлагач купац на неодређено време стана бр. ... у стамбеној згради бр. ... (раније ул. ...), сада ул. ... у ... који се састоји од две собе, једне кухиње, једног предсобља, једне оставе, једног клозета са купатилом, једне лође и једног подрума, укупне површине 53,30 м2, чији је закуподавац противник предлагача, те да се купац обавезе да на име коришћења стана плаћа месечну закупнину од по 6.834,00 динара у случају доцње са законском затезном каматом, те да поред закупнине плаћа и део трошкова за употребу заједничких уређаја у згради и ван зграде који падају на његов терет, те да има право на коришћење других просторија које се не сматрају станом, а дате су на коришћење заједно са станом, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 749/18 од 16.10.2018. године, жалба предлагача је одбијена, као неоснована, а првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Противник предлагача је доставио одговор на ревизију предлагача.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија противника предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП на коју се указује у ревизији, с обзиром да се правило о оцени доказа из члана 8. ЗПП у поступку пред другостепеним судом примењује само у ситуацији када се другостепена одлука доноси после расправе одржане пред тим судом. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није релевантно, зато што та повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, ЈП „Крушевац стан“ из Крушевца као закуподавац је са сада пок. ББ као закупцем закључио уговор о закупу стана бр. ... од ...1993. године на неодређено време, који стан се налази у ... у ул. ..., стан бр. ..., те да је наведени уговор сада пок. ББ закључио после смрти своје мајке ВВ која је била претходни носилац права закупа на предметном стану. У члану 11. уговора о закупу од 28.06.1993. године, наведено је да ће купац предметни стан користити сам. ББ је преминуо2014. године, а предлагач је као брат пок. ББ и једини преостали члан домаћинства поднео захтев противнику предлагача предлог за закључење уговора о закупу стана на предметном стану у смислу члана 34. став 2. Закона о становању.

Из списка предмета Р2 79/10 (2009) утврђено је да је у поступку пред Центром за социјални рад који је покретнут против сада пок. ББ, ради лишења пословне способности, сада пок. ББ на записнику од 09.03.2012. године у својству сранке изјавио да је живео сам у предметном стану и да га сам одржава, да је његов брат, овде предлагач, дуго година радио у ... и да сада живи у ..., да са братом није у добрим односима више од 15 година. Из извештаја Месне заједнице „...“ бр. 19 до 06.03.2012. године утврђено је да сада пок. ББ живео сам у предметном стану без икакве помоћи и неге.

Из извештаја ПУ Крушевац од 27.03.2015. године, утврђено је да је предлагач до 1982. године живео на адреси у ул. ..., где се налази предметни стан, да је након тога мењао адресе становања, да је од 2006. године његово последње место пребивалишта на адреси ул. ..., на којој адреси је предлагач пријављен и у бирачком списку гласача који се води за Град ..., што је утврђено из потврде Градске управе Града Крушевца од 06.02.2018. године. Оценом исказа предлагача и сведока, утврђено је да заједнице живота између предлагача и његовог сада покојног брата није било.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право и то одредбе члана 34. Закона о становању („Сл.гласник РС“ бр. 50/92...99/11) када су одбили предлог предлагача.

Одредбом члана 34. став 1. истог закона прописано је да у случају смрти закупца или његовог исељења из стана, купац на том стану постаје члан породичног домаћинства који је наставио да користи тај стан, по следећем редоследу: брачни друг, дете рођено у браку, ван брака, усвојено и пасторче; ако у стану није остао нико од ових чланова породичног домаћинства купац постаје родитељ закупца, родитељ

његовог брачног друга или лице које је купац дужан по закону да издржава, ако је становао у том стану и нема решену стамбену потребу (став 2).

У конкретном случају утврђено је да је предлагач у предметном стану живео до 1982. године, да је након тога мењао адресе становања, као и да је од 2006. године његово место пребивалишта на адреси ул. ..., на којој адреси је предлагач пријављен у бирачки списак, као и да није било заједнице живота између предлагача и његовог сада покојног брата као закупца стана, па је по оцени Врховног касационог суда правилан закључак нижестепених судова да у конкретном случају нису испуњени услови за доношење решења који замењује уговор о закупу стана у смислу члана 34. став 2. Закона о становању.

Из наведених разлога нису основани ни наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Предлагач у ревизији понавља наводе жалбе о којима се другостепени суд изјаснио у побијаној одлуци. Због тога Врховни касациони суд није детаљно образлагао пресуду којом ревизију одбија као неосновану, јер се тиме не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначавању судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 414. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у ставу другом изреке, донето је применом члана 165. став 1. у вези чланова 153. и 154. Закона о парничном поступку. Ревизија предлагача је одбијена, па зато предлагач нема право на накнаду трошкова поступка по том ванредном правном леку, а трошкови одговора противника предлагача на ревизију предлагача, по налажењу Врховног касационог суда, нису били неопходни за вођење овог поступка.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић